

Interkerkelijke Gemeente Guardamar del Segura "De Hoeksteen"

Een warme kerkelijke gemeente voor Nederlandse en Vlaamse bewoners en toeristen aan de Costa Blanca.

Elke zondag eredienst, aanvang 11.00 uur

Vanuit Guardamar del Segura volgt u de N332 in de richting van Torrevieja. Bij de derde en tevens laatste rotonde van Guardamar gaat u links richting het strand. Na 10 mtr neemt u het kleine weggetje naar rechts. Aan het einde gaat u rechts en direct weer links, zodat u langs de N332 rijdt. Dit is Calle Austria. Deze rijdt u 0,5 km in. Tot Residencia Bella Mare, nummer 11.

Vanuit Torrevieja volgt u de N332 richting Guardamar del Segura. U volgt de afslag Montesinos., Bij de grote rotonde Montesinos volgt U de afslag rechts richting El Moncaio. Na ongeveer 1 km slaat u rechtsaf (afslag Platja El Moncaio). In de volgende bocht houdt u rechts aan, zodat u langs de N332 blijft rijden. Dit is Calle Austria. Deze rijdt u ongeveer 0,5 km in. Bij nummer 11 moet u zijn, dit is Residencia Bella Mare. De ingang van de kerkzaal vindt u aan de rechterkant van het gebouw. Via het buitenterras kunt u de trap af. Tegenover het zwembad is onze kerkzaal.

De coördinaten voor uw navigatiesysteem : 38° 03' 48.96" N, 0° 39' 17.74" W

U bent van harte welkom!

Samen Onderweg

Kerkblad van "De Hoeksteen",
Interkerkelijke Gemeente
te Guardamar del Segura
Predikant: ds. G. Solinger

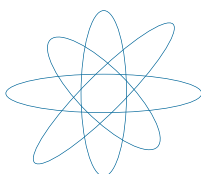
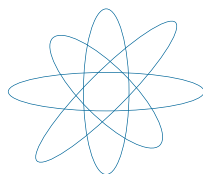
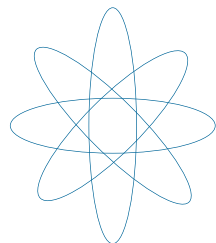

Jaargang 7

20 december 2015

Inhoud

Redactioneel	3
Van de praeses	4-6
Van de voorganger	6-7
Pastoraal.....	8
Oproep en Verjaardagen	9
Vreed'op aarde	10-16
Kerkrentmeester en Collecten	17
Gedicht.....	18-19
Onze nieuwe kerk.....	20
Cantorij, Creatieve Club, Goede Doelen.....	21
Wie, wat, waar.....	22-23
Hoe vindt u ons	24

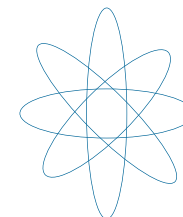

Pastoraal Team

Voorzitter: Angelique Otten
Tel. +34 693 733 978; E-mail: leoottegro@home.nl

Leden:

Jan Kwint tel. 966 717 368; geen E-mail
Martha Wever tel. 0034-695076208 (Spanje)
tel. 0031-651680422 (Nederland); E-mail:mwkok69@gmail.com
Rina Dohmen tel. 692952549; E-mail:rina-42@hotmail.com
Elske Haveman tel. 966 712 943; E-mail: elskehaveman@hotmail.com

Financiën

Spanje (Iban) Rekeningnr: (ES41) **2100 6225 1602 0002 1905** (BIC code is **CAIXESBB**) t.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa en Guardamar.

Internet

Website en E-mail: www.iggds.nl of www.kerkinspanje.nl
Email: info@iggds.nl

Colofon

Samen Onderweg is het kerkblad van de Interkerkelijke Gemeente "De Hoeksteen" te Guardamar del Segura.
Samen Onderweg verschijnt elke maand, m.u.v. juli en augustus.
Kopij inleveren: per mail: redactie@iggds.nl
Redactie: Henny vd Heide, tel. 06-522 76 330; Emailadres: redactie@iggds.nl

Wie, wat en waar

Kerkenraad

Praeses: George Reuchlin

Tel. +34 - 966 719 519; E-mail: j.g.reuchlin@t-online.de

Vicepraeses en kerkrentmeester: Albert Ferwerda

Tel. 966 712 099; E-mail: kerkvoogd@iggds.nl

Scriba: Henk Schoonenberg

Tel. 966 713 079; E-mail: scriba@iggds.nl

Pastoraat: Angelique Otten

Tel. +34 693 733 978; E-mail: leoottegro@home.nl

Diaken: Hetty van Rijn

Tel. 968 336 946; E-mail: diaconie@iggds.nl

Predikant:

E-mail: predikantiggds@gmail.com

Tel. 865 770 841

Het (privé) mobiele telefoonnummer van de predikant kunt u opvragen bij de leden van de kerkenraad

Adressen

Kerk

Residencia Bella Mare

Calle Austria 11

Urbanizatie Campomar

Guardamar del Segura

Kerkdiensten: Elke zondag om 11.00 uur

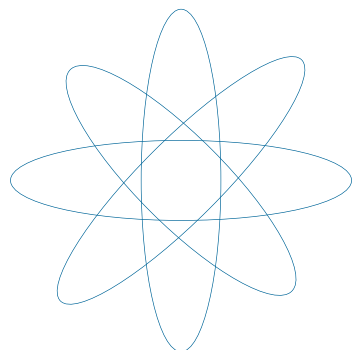
Adres pastorie:

Urbanización Benimar II.

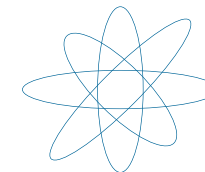
Calle Conjunto Gema II No 4, Vivienda 231

03170-Rojales (Alicante)

Tel. Pastorie/Predikant 865 770 841

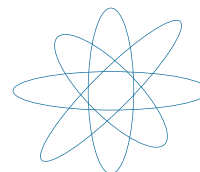
Redactioneel

De laatste Samen Onderweg van dit jaar!

Er valt genoeg te lezen dus ik hou het héél kort dit keer:

Peter en ik wensen u allen hele goede kerstdagen en een gezond en gezegend 2016!

Hartelijke groet van

Henny van der Heide

KERSTMIS, KERSTONTBIJT en OUDJAAR

OP 24 DECEMBER (KERSTAVOND) IS ER EEN EXTRA DIENST DIE AANVANGT OM 21.30 UUR

OP EESTE KERSTDAG IS ER IN RESIDENCE BELLA-MARE, WAAR OOK ONZE KERKDIENTEN HEBBEN, EEN GEZAMENLIJK KERSTONTBIJT, AANVANG 09.30 UUR, KOSTEN 5 EURO PER PER-

OP 25 DECEMBER (1ste KERSTDAG), IS ER EEN EXTRA KERK-AANVANG TE 11.00 UUR

OP 31 DECEMBER (OUDJAAR), IS ER EEN EXTRA KERKDIENT, AANVANG TE 19.30 UUR

Van de praeses

ADVENT

Wat een bijzondere vooruitzicht om het kerstfeest te mogen gaan vieren met een gezamenlijk ontbijt en een feestelijke Godsdienst in onze nieuwe locatie Bella-Mare. Dit grote feest wordt vooraf gegaan door de vier advent weken; een tijd van inkeer en bezinning; maar beleven wij Advent nog wel als een periode van inkeer en bezinning? In mijn jeugd moesten wij als kinderen na het Sinterklaasfeest afzien van snoepen en al het heerlijks bewaren tot het Kerstfeest. Tegenwoordig lijkt het denken aan de komst van Christus verdrongen te zijn door de commerciële lokroep van restaurants en luxe resorts. Het kinderfeest van Sint-Nicolaas schijnt naadloos over te gaan in een feestroes voor volwassenen, waarbij de mijter van Sinterklaas verwisseld wordt door de rode muts van de kerstman en het paard van de Goed Heiligman zich verandert in een rendier voor de slede vol geschenken. Welke boodschap hebben de liedjes als 'Jingle bells' of 'Rudolph, the rednose Reindeer' nog?

Heel toepasselijk herinnerde de kort voor het einde de Tweede Wereldoorlog door Hitler vermoorde priester Alfred Delp ons er aan dat *'Advent ist eine Zeit der Erschütterung, in der der Mensch wach werden soll zu sich selbst'*.

In zijn preek op de eerste zondag in de adventstijd heeft onze dominee Gerard Solinger de vrede tot centraal thema gekozen. Een vrede als voorspeld in Micha 4, waarin verkondigd is dat zwaarden tot ploegscharen zullen worden omgesmeed en speren tot snoeimessen.

Het omsmeden van zwaarden tot ploegscharen kan men ook overdrachtelijk zien. De tong kan een scherp en kwetsend wapen zijn. Een scherpe tong ken echter omgesmeed worden tot een tong van verdraagzaamheid in de smidse van ons verstand op het vuur van de liefde.

Ik denk daarbij hoe de scherpe tong van de kerk van Rome, die eeuwenlang intolerantie ten opzichte van en veroordeling van de Joden had verkondigd en de aanspraak op de enige juiste weg tot het Heil voor zich had opgeëist, werd omgesmeed tot een tong van verdraagzaamheid en verzoening. Dat proces is onder paus Johannes XXIII ingezet en heeft onder paus Paulus VI geleid tot de verklaring 'Nostra Aetate' bij de afsluiting van het 2e Vaticaans Concilie op 28 oktober 1965. In 'Nostra Aetate' wordt door het Vaticaan erkend dat de drie grote monotheïstische godsdiensten, het Joodse geloof, de Islam en het Christendom gemeenschappelijke wortels hebben in de God van Abraham en alle drie tot het uiteindelijke heil kunnen leiden.

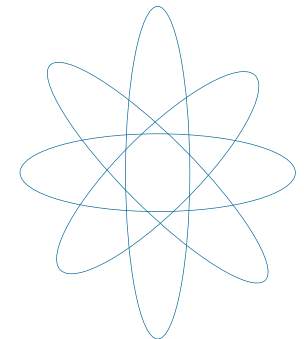
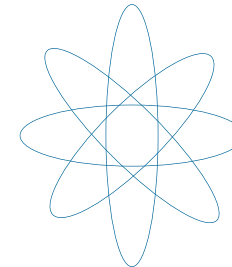
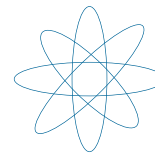
Cantorij

De cantorij repeteert elke woensdagochtend van 11.00 tot 12.00 uur. Ons motto is 'Kun je nog zingen, zing dan mee'. Wij hopen als cantorij een bijdrage te mogen leveren in onze wekelijkse diensten.

Goede Doelen

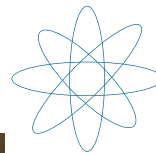
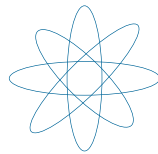
Als Nederlandse kerk in Guardamar ondersteunen wij met voedselpakketten gezinnen die weinig tot geen inkomen hebben. Dit wordt o.a. bekostigd uit de verkoop van tweedehands spullen. Wij doen een oproep aan u allen om ons van spullen te voorzien die wij kunnen verkopen op de markt. Voor meer informatie kunt u bij ons terecht.

Leo en Ria de Bruijne
Tel. 966 722 987

Onze nieuwe kerk!

Door het zoeken naar het gemeenschappelijke kon een belangrijke stap gezet worden om de eeuwenoude strijd over welk geloof de ware weg tot het heil is, beëindigd worden.

Vrede is het zoeken naar het gemeenschappelijke, vrede verenigt en vrede is het streven naar het goede. Waar naar het gemeenschappelijke gezocht wordt, is geen ruimte voor ruzies. Wie echter zoekt naar verschillen, zal rijkelijk stenen des aanstoots op zijn weg vinden. Soms heb ik de indruk de onderscheidenlijke kerken zoeken naar de verschillen, terwijl zij zich toch allemaal op de zelfde Bijbel, op het zelfde Evangelie baseren. De Boodschap verbindt en brengt vrede. De rituelen en gebruike binnen de verschillende kerken kunnen daarbij verschillen. Is het verschil in rituelen en gebruiken een geldige reden om de ander niet in zijn Geloof te accepteren. Is het niet dom om het geschenk niet te aanvaarden omdat de verpakking niet bevalt?

Het zoeken naar redding uit nood en verdrukking smeedt gemeenschappen tussen mensen, die voorheen nog tegenover elkaar gestaan hebben. Daarvan is een aansprekend voorbeeld de Kreisauer Kreis, die in 1940 gevormd werd als verzet tegen het Nazi-bewind. Op het landgoed van de familie van Moltke in Kreisau in Silezië kwamen - onder leiding van Helmuth James graaf von Moltke en Peter York graaf von Wartenberg - leidende personen uit de arbeidersbeweging, het openbaar bestuur en de kerken samen om gemeenschappelijk het hoofd te bieden aan het Nazit-terreur, alsmede om plannen te vormen voor een nieuw Duitsland als aan de Hitler-dictatuur een einde gekomen zou zijn. Anders dan de verzetsgroep van voornamelijk militairen rond Claus Schenk graaf von Stauffenberg, die op 20 juli 1944 een aanslag op Hitler pleegde, wilden de leden van de Kreisauer Kreis geen geweld gebruiken en waren overtuigd dat een regime, dat gebaseerd is op machtsmisbruik, geweld en wreedheden, zichzelf op den duur zou overleven. In het gemeenschappelijk streven naar een rechtvaardige democratie stonden leiders uit de protestante kerken en de katholieke kerk schouder aan schouder.

De deelnemers aan de Kreisauer Kreis werden begin juli 1944 verraden en door de geheime Nazi-politie, Gestapo, opgepakt. De meeste leden werden, na gefolterd te zijn, ter dood veroordeeld en opgehangen. Ook tegen de Lutherse dominee, dr. Eugen Gerstenmaier, werd de doodstraf geëist, maar als door een wonder ontsnapte hij aan de galg en werd tot zeven jaar tuchthuis veroordeeld. Na de oorlog hernam Gerstenmaier zijn herderlijke taak en werd de grondlegger van das Hilfswerk der Deutsche Evangelische Kirche (diaconie).

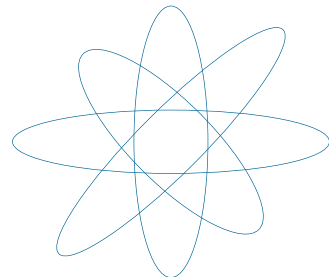
De Jezuitenpriester professor dr. Alfred Delp had zich door zijn uitspraken zo gehaat gemaakt bij de Nazi-leiding, dat Hitler persoonlijk bevolen had om Delp op

te hangen, zijn lijk te verbranden en zijn as over de bagger uit de rioolering te verstrooien, opdat niets aan Albert Delp zou herinneren.
Ik wil in deze Adventstijd met een in het Engels vertaald citaat van Alfred Delp, hem en allen anderen in herinnering houden, die de moed hadden om standvastig te blijven in hun Geloof en het kwade zonder geweld bestreden hebben.

*Advent is the time of promise, it is not yet the time of fulfillment.
We are still in the midst of everything and in the logical inexorability and relentlessness of destiny.
Space is still filled with the noise of destruction and anni hilation, the shouts of self-assurance and arrogance, the weeping of despair and helplessness.
But round about the horizon the eternal realities stand silent in their age-old longing.
There shines on them already the first mild light of radiant fulfillment to come.
From afare sound the first notes as of pipes and voices, not yet discernable as song or melody.
It is all far off still and only just announced and foretold.
But it is happening today.*

Elke en ik wensen jullie allen een gezegend Kerstfeest en al het goeds in het Nieuwe Jaar!

George Reuchlin

Van de voorganger

Kerstkind in een uithoek.

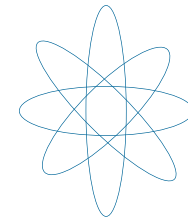
Dat het kind geboren werd in een stal weten wij allemaal. Het is wel zo dat wij van de belangrijke dingen verwachten dat zij in de krant komen. Dat er iets gebeurt in een uithoek, terwijl het niemand is opgevallen, iets dat zo belangrijk is, dat het de geschiedenis zal veranderen, maar toch voor bijna iedereen ongemerkt is voorbijgegaan.

J.l. 11 dec. hadden we in ons nieuw onderkomen de eerste Kerstsingin.

We hebben heerlijk gezongen en Gerard Solinger gaf een korte uitleg over de liederen, heel fijn. Bram speelde orgel, het 'Stille Nacht' schalde door de ruimte. Ook wil u dit prachtige gedicht niet onthouden. Heel fijne dagen gewenst waar U zich ook bevind.

Elske

Gebed

*Lieve God,
Laat Uw Heilige Geest mijn hart beroeren
en een innerlijk kompas voor mij zijn.
Een bron van kracht en inspiratie,
van bezieling en bevlogenheid.
Dat ik vrijmoedig over U mag spreken,
maar dat ook mijn daden een getuigenis
van Uw liefde mogen zijn.
Help mij die boodschap van liefde,
vrede en verlossing verder verspreiden,
in woord en daad,
zodat alle mensen U zullen leren kennen,
zoals U werkelijk bent:
Bron van eeuwige liefde,
Bron van kracht en rust,
Bron van eeuwig leven.
Amen.*

Dat woord heet: liefde

*Als sterren aan het hemelveld,
als licht van zomerzon,
zo heeft God onder ons gespeld
het woord dat overwon.*

*Dat woord heet: liefde voor elkaar,
als vlam, die kou verdrift,
als vuur dat warmte overdraagt
en lichtend in ons blijft.*

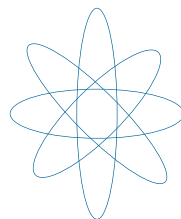
*Als kleuren op een nieuw palet,
als lachen van een kind,
zo heeft God in ons ingebed
het woord dat harten wint.*

*Dat woord heet: liefde voor elkaar,
als schouderklop en kracht,
als stem die goedheid woorden geeft
en op ons antwoord wacht.*

Alfred C. Bronswijk

*Deze tekst kan worden gezongen op de melodie van Gezang 474,
Liedboek Voor De Kerken (1973).*

Zo is het gebeurd met de geboorte van Gods zoon, Jezus, die de Christus zou heten. Er waren wat herders, die waren getuige. Maar de grote menigte wist van niets. De Engels-Amerikaanse dichter W.H. Auden schreef over dat fenomeen een gedicht. Als hij het heeft over de oude meesters, dan bedoeld hij schilders uit vroeger tijd. Een van zijn voorbeelden is Breugel. Hij maakte een schilderij van de val van Icarus, de zoon van Daedalus. Volgens de Griekse mythe, hadden zij zich het vliegen geleerd, maar Icarus vloog in zijn overmoed te dicht bij de zon. De was die op de vleugels was gesmeerd, smolt en hij viel. Op het schilderij zien wij een ploeger, die rustig voortploegt, een herder, die de hele andere kant uit kijkt, en een schip, dat voortgaat terwijl Icarus achter het schip in het water valt.

De dichter schreef:

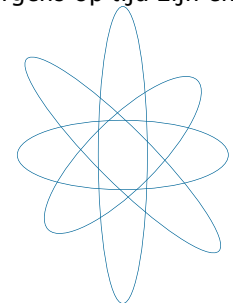
Wat het lijden betreft waren zij feilloos
de oude meesters. Zij begrepen volkomen
de menselijke staat, hoe iets gebeurt,
terwijl een ander eet, een raam opent of domweg voorbijloopt.

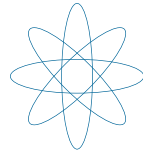
Hoe wanneer oude mensen met eerbied en hartstocht
de miraculeuze geboorte verbeiden,
er altijd kinderen zijn, die schaatsen op een vijver
aan de rand van het bos,
die daar niet bepaald op staan te wachten

Zij verloren nooit uit het oog, dat het gruwelijke lot van de martelaar,
hoe dan ook voltrokken wordt in een uithoek, een onaanzienlijke plaats
waar honden hun honderige leven leiden,
en het paard van de beul zijn onschuldig achterste schurkt aan een boom

Op Breugels Icarus bijvoorbeeld keert alles zich op zijn dooie gemak af van de
ramp. De ploeger zou de plons gehoord kunnen hebben, de vergeefse schreeuw.
Maar voor hem, is de mislukking van geen enkel belang. De zon schijnt, zoals hij
dat moest doen. Het kostbare, kwetsbare schip, dat toch wel iets merkwaardigs zal
hebben gezien,
--een jongen, die zomaar uit den hemel valt- moet ergens op tijd zijn en zeilt rustig
voort.

G. Solinger

Pastoraal

Ari v.d. Wal:

Ari heeft afscheid van Blixembosch genomen na revalidatie aldaar a.g.v. een herseninfarct.

Hij revalideert verder 2 keer per week in Venray, waar hij ook 1 keer per week naar het afasie centrum gaat. Het lopen gaat steeds beter. Thuis loopt hij nog wel met een rollator en een klein stukje buiten met een stok. Verder beweegt hij zich voort met rolstoel resp. scootmobiel. Ze waren onlangs 24 jaar getrouwd en ze zijn God dankbaar dat ze dat samen mochten vieren. Helaas kunnen ze niet meer naar Spanje komen.

Hans Verdaasdonk:

Hans revalideert, na zijn hartritmestoornissen en lichte longontsteking, thuis. Natuurlijk is hij nog erg moe, maar dat is normaal. Dat kan 6-12 maanden duren voordat men weer de volledige energie heeft. Hans luistert goed naar zijn lichaam en dat is het enige wat belangrijk is in zo'n revalidatie periode. Het gaat dus de goede kant uit, maar langzaam. Hans is dankbaar dat hij alles overleefd heeft.

Petra Kortenoeven:

Petra heeft nog steeds een catheter. Deze week gaat ze naar de uroloog om les in catheteriseren te krijgen. Helaas moet dat, want er bleef teveel urine in de blaas achter, nadat de catheter verwijderd was. Dat was helaas opnieuw een teurstelling. Ook werkt haar schildklier weer te snel. Maar Petra houdt moed en kijkt positief naar de toekomst en geniet van de kleine dingen, die belangrijk zijn in een mensenleven.

We wensen Ari, Hans en Petra verdere beterschap in de tijd die voor ons ligt. En Gods nabijheid, want ziek zijn valt niet altijd mee. Het woord patient is afgeleid van patience: geduld. En dat heb je vaak nodig.

Als laatste wens ik iedereen Gezegende Kerstdagen en een gezond en gelukkig 2016. Ik kom 3 januari weer in Spanje aan en vlieg dit keer. Met mij gaat het ook de goede kant op. Loop nog wel steeds met 1 kruk en ga deze week voor controle naar de trauma chirurg.

Martha Wever

mwwk69@gmail.com

Kerkrentmeester

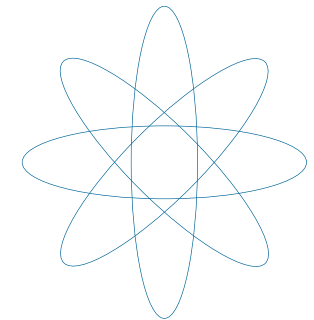
Zondag 6 december 2015 was het de 1^e Kerkdienst in opnieuw in gebruik genomen. De kerklocatie is Belle Mare (voorheen Villa Augusta) en wij zijn daar bijzonder blij mee. Wij hopen dan ook dat wij wat betreft onze kerklocatie nu rust krijgen, aangezien steeds opnieuw verhuizen geen gemakkelijke opgave is.

Bijzonder veel dank aan degenen die het mogelijk hebben gemaakt om deze verhuizing opnieuw tot stand te brengen. Zonder anderen mensen te kort te doen, vooral veel dank aan onze coördinator Johan Simon.

Tenslotte, het jaar loopt ten einde en aan de personen die nog niet hun vrijwillige bijdrage hebben betaald, het verzoek om dit nog deze maand in orde te maken.

Ook uw Kerkrentmeester wenst alle leden en bezoekers van onze kerk IGGDS de Hoeksteen gezegende Kerstdagen toe en vooral een gezond 2016.

Albert Ferwerda

Collecten

Datum	Bezoekers	1e Collecte	2e Collecte
8-nov	46	€ 130,00	€ 69,00
15-nov	30	€ 83,00	€ 53,00
22-nov	32	€ 70,00	€ 68,00
29-nov	33	€ 90,00	€ 45,00
6-dec	44	€ 114,00	€ 71,00

huis bezocht heeft. Als dankbaarheid voor het grote cadeau, dat ik toen gekregen heb, wil ik tot slot voor u zingen, het lied dat ik op die avond voor onze onbekende gast heb gezongen in de hoop dat hij het hoort; waar hij zich ook bevinden mag. Het is gezang 25 van Felix Mendelssohn Bartholdy." Na een kort intro op de piano klonk met emotie geladen:

Hoor, de eng'len zingen d'eer

Van de nieuw geboren Heer !

Vreed'op aarde, 't is vervuld

God verzoent der menschen schuld

Mengt u volken,in het koor,

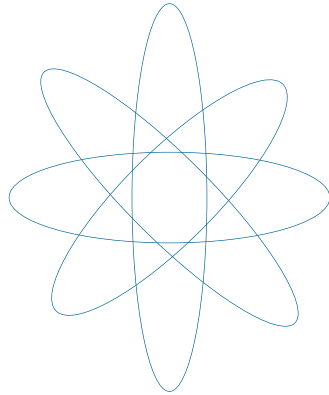
Dat weerklinkt de hemel door,

Menschen tong en eng'len stem,

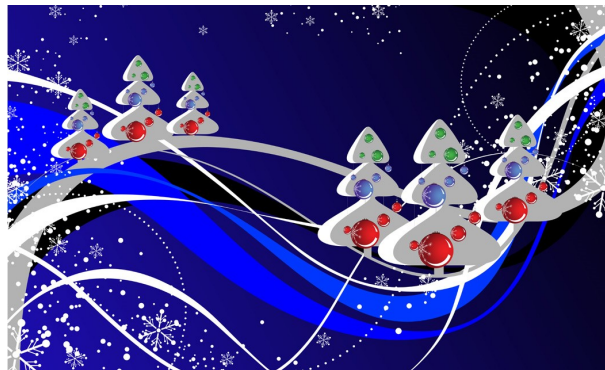
Zingt het kind van Betlehem !

Hoor, de eng'len zingen d'eer

Van de nieuw geboren Heer !

Kerstmis 2015
George Reuchlin

Oproep

Nederlands echtpaar is van plan om na pensionering in 2016 in Guardamar del Segura te gaan wonen. Graag zouden wij in contact komen met landgenoten die hier reeds wonen.

Op internet is natuurlijk genoeg te vinden , maar de bevindingen van Nederlanders aldaar is voor ons ook van groot belang.

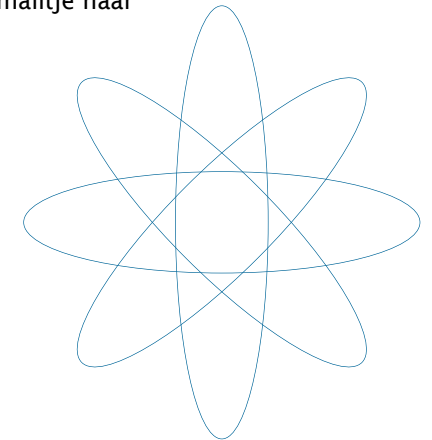
Mocht u ons verder willen helpen, graag een mailtje naar gerhard1951@hotmail.com

Alvast onze hartelijke dank !

vr.gr.

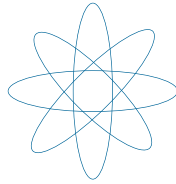
Gerhard Bos

Marijke de Vries

Verjaardagen

8-jan	Lambert Moll
13-jan	Leny Simon
20-jan	Albert Ferwerda
24-jan	Jan Willem Kwint
25-jan	Paul vd Laan
29-jan	Tiny Willemse

***Vreed 'op aarde, 't is vervuld
God verzoent der menschen schuld.***

Mr. Frederik van Abtswind was een gerespecteerd rechter. Naast zijn drukke werkzaamheden als raadsheer bij het Gerechtshof te Arnhem, was van Abtswind ook nog vice-voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak en praeses van de kerkenraad in zijn woonplaats in de Achterhoek. Ook was de wat kalende man, die altijd gekleed ging in een onberispelijk grijs pak met stropdas, die er aan herinnerde dat hij veertig jaar geleden zijn militaire dienstplicht had vervuld als reserve officier bij de Koninklijke Marine, een geziene persoonlijkheid bij de sociëteit "Amicitia", waar hij zelden op de maandelijkse borrel voor advocaten en leden van de rechterlijke macht ontbrak.

Van Abtswind was getrouwd geweest, maar het huwelijk was al jaren geleden ontbonden. Er was geen sprake geweest van ruzie, maar de echtlieden waren in de loop der jaren uit elkaar gegroeid. Frederik van Abtswind had zich meer en meer in zijn studeerkamer teruggetrokken om zich in juridische lectuur te verdiepen. Zijn vrouw had zich aangesloten bij een kunstkring en daar kennis gemaakt met een journalist, die veel over moderne Russische schilders had gepubliceerd. Het huwelijk was kinderloos gebleven.

De Kerstdagen zou van Abtswind bij zijn ongetrouwde zuster in de buurt van Beltrum doorbrengen. Na de laatste zitting van het Hof in Arnhem, had hij met zijn mede-raadsheren en de griffier in de raadskamer een fles Chassagne Montrachet 2007 van het huis Latour gedronken en men had elkaar goede Kerstdagen gewenst. Daarna was van Abtswind in zijn auto gestapt en bij de invallende duisternis in de richting van Beltrum vertrokken.

Het was mistig en er was nachtvorst met mogelijke sneeuwval gemeld. Van Abtswind realiseerde zich dat hij nog steeds op zomerbanden reed, die er al vele duizenden kilometers op hadden zitten. Eigenlijk had hij al weken eerder een afspraak met zijn garage willen maken om de banden te verwisselen en over te stappen op de voor deze tijd van het jaar veiligere winterbanden. Het was er telkens niet van gekomen en de wisseling van de banden zou nu moeten wachten tot na Kerstmis.

studiekosten door de anonieme weldoener betaald worden. Met tranen in de ogen lazen en herlazen Aaltje en haar vader de brief. Na de brief opzij gelegd te hebben sprak vader Hendrik: "Ik geloof dat wij werkelijk de Kerstman op bezoek gehad hebben."

Ruim twintig jaar later en ruim na zijn pensionering werd van Abtswind getroffen door een beroerte. Zijn geest was gelukkig helder gebleven, maar hij was aan de rechterzijde zo verlamd, dat hij in een verzorgingshuis in Lichtenvoorde opgenomen moest worden. Op de avond voor Kerstmis zou er voor de bewoners en hun verzorgers een Kerstbijeenkomst georganiseerd worden. Vol trots vertelde de directrice tijdens het avondeten, dat de internationaal bekende alt, Aaltje Pierik, enkele Kerstliederen zou komen zingen. De gemeenschapszaal was door de verzorgers versierd met dennen- en hulsttakken en op de tafeltjes brandden rode kaarsen.

Van Abtswind had aan een tafeltje vlak bij het podium plaatsgenomen. Een enthousiast applaus klonk toen Aaltje en de haar begeleidende pianist de zaal binnenkwamen. Aanvankelijk luisterden de bewoners en de verzorgers in doodse stilte naar de bronzen diepe stem van de alt, maar bij het "Stille Nacht, Heilige Nacht" was de zaal niet meer te houden en werd door ieder op zijn eigen wijze meegezongen. Aan het einde van het concert, volgde een aanhoudend applaus en een enkeling riep spontaan: 'Encore, encore!', dat weldra uit vele kelen klonk. Aaltje met een bos bloemen in de hand, die zij als dank van de directrice had gekregen, boog diep en sprak: "Ik heb nog een toegift voor u. Het is een lied waaraan ik een heel bijzondere herinnering bewaar. Het moet ongeveer twintig jaar geleden zijn, dat op de avond voor Kerstmis een gestrande automobilist door mijn vader in Mariënvelde is opgevangen. Omdat het sneeuwde heeft die man bij ons thuis gewacht totdat de Wegenwacht hem weer op weg kon helpen. Ik was juist thuisgekomen van de Kerstviering op school en heb voor de onbekende gast een Kerstlied gezongen. Als opgroeiend meisje had ik maar één wens. Ik wou zangeres worden, maar thuis hadden wij geen geld voor de opleiding; dus mijn wens zou wel altijd een droom moeten blijven. Kort na Kerstmis ontving mijn vader een brief. Daarin stond dat mijn hele opleiding tot zangeres betaald werd door een man, die anoniem wenste te blijven. Die avond moet het wel de Kerstman in eigen persoon geweest zijn, die ons

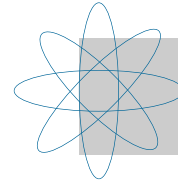
waren er Kerstliederen gezongen Aaltje had een mooie heldere stem en mocht daarom als soliste optreden. Op de piano begeleid door de muziekdocente had zij aan het slot van de bijeenkomst gezang 25 van Felix Mendelsohn Bartholdy gezongen. Thuis had zij met behulp van de cd 'De kerk zingt de Kerstmis' ijverig geoefend om tekst en toon zo goed als mogelijk onder de knie te krijgen.

Vader Hendrik had vol trots naar het enthousiaste verhaal van zijn dochter geluisterd. Aan van Abtswind vertelde hij dat de muziekdocente hem had verteld dat Aaltje een begenadigde stem had en dat het zeker de moeite waard was om Aaltje professioneel zangonderricht te laten geven. Met een diepe zucht kon hij slechts vaststellen, dat hij geen geld had om zanglessen te betalen. "Mijnheer u moet eens horen hoe mooi mijn dochter kan zingen." en tot zijn dochter zei Hendrik: "Aaltje laat mijnheer eens horen wat jij gezongen hebt." Aaltje plaatste de cd in de speler en begon te zingen. Alsof haar stem rechtstreeks uit de hemel kwam klonk in het kleine huisje:

"Hoor, de eng'len zingen d'eer van de nieuw geboren Heer!"

Midden in het derde couplet verstoorde de beltoon van de mobiele telefoon van van Abtswind het gezang van Aaltje. Het was de Wegenwacht, die aankondigde dat de servicemonteur onderweg was en binnen tien minuten bij de auto met pech zou aankomen. Hendrik haalde de mantel van zijn gast en startte de motor van zijn bestelauto. Nauwelijks bij de auto van van Abtswind aangekomen zagen zij al door de sneeuwvlokken de koplichten van de naderende Wegenwacht. Van Abtswind stapte uit en voordat hij zijn weldoener had kunnen bedanken, was Hendrik weggereden. Het laatste wat van Abtswind van hem zag was een breed handgebaar uit het geopende portierraam. Daarna sloot zich het sneeuwgordijn en stond van Abtswind alleen te wachten op de hulp van de Wegenwacht.

Enige dagen na Kerstmis werd bij Hendrik een brief bezorgd. Het was een schrijven van een bekende zangpedagoge uit Lichtenvoorde, waarin medegedeeld werd dat Aaltje uitgenodigd werd om zangles te komen nemen. De kosten voor de opleiding waren betaald door een man, die anoniem wenste te blijven. Zou het talent van Aaltje zich zo ontwikkelen, dat zij later toegelaten zou kunnen worden tot het conservatorium in Arnhem, dan zouden ook die

Nauwelijks had hij de bebouwde kom van Arnhem verlaten of het begon zachtjes te sneeuwen. Grote vlokken daalden uit de hemel en het zicht werd daardoor slechter. Van de natte sneeuw had van Abtswind op de autosnelweg naar Doetinchem weinig last. De sneeuw bleef niet liggen, maar het opspattende water van de vrachtauto's, die hij voorbij reed ontnamen hem telkens voor enkele seconden het zicht op de weg. Na het verlaten van de snelweg werden de problemen echter groter. Op de binnenwegen was de sneeuw gedeeltelijk als een natte smurrie blijven liggen. Even nadat hij Mariënvelde was gepasseerd, sloeg het noodlot toe. De weg was smal en aan weerszijde stonden hoge eiken. Met een veel te hoge snelheid kwam een vrachtauto uit de tegengestelde richting. Hoog spatte het water op en sloeg tegen de voorruit van de auto van van Abtswind. Om het gevaarte zonder ongelukken te laten passeren gaf van Abtswind een ruk aan het stuur.

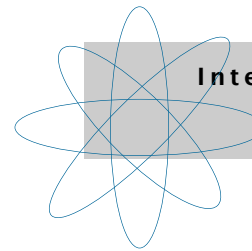
De auto kwam in een slip en raakte de berm. Gelukkig kon van Abtswind nog net een uit de kluiten gewassen eik ontwijken, maar kwam daardoor met de voorwielen in een greppel langs de weg.

Geërgerd stapte van Abtswind uit zijn auto en nam de situatie in ogenschouw. Verder rijden was onmogelijk. Hier was hulp geboden. Een kraanwagen zou uitkomst moeten bieden. Net toen van Abtswind zijn mobiele telefoon uit zijn mantel haalde om de Wegenwacht te bellen, stopte er een kleine bestelauto. Een man met een vriendelijk gezicht vroeg de gestrande magistraat of hij hulp kon bieden. Van Abtswind verklaarde dat hij de Wegenwacht wilde bellen, maar dat hij voorlopig wel een tijdje in zijn auto zou moeten wachten totdat er hulp zou komen opdagen. De man in de bestelauto keek meewarig naar de ongelukkige van Abtswind, die kleumend in de sneeuw naast zijn auto stond.

"Stapt u maar bij mij in; ik woon een paar honderd meter terug aan de rand van Mariënvelde. Bij mij kunt u met een warme kop koffie weer wat op verhaal komen en wachten tot de Wegenwacht komt. Om zo buiten te blijven staan is ook maar niets." De man hield de deur

van het bestelautootje open en van Abtswind stapte dankbaar in. Aangekomen in het kleine huisje van de bestuurder van het bestelautootje, nam zijn gastheer de mantel van van Abtswind aan en legde die over de centrale verwarming te drogen. Daarna slofte de man naar het kleine keukentje om koffie te zetten. Ondertussen keek van Abtswind wat rond. Wat hem opviel was een grote ingelijste foto van een loods met kantoor. Op de voorgrond stond een achttal vrachtauto's keurig in lijn opgesteld. In de vensterbank stonden een aantal kleine modelvrachtauto's allen met het zelfde logo en in de zelfde kleur als de vrachtauto's op de foto. Over een dampende kop koffie vroeg van Abtswind of zijn gastheer, die zich inmiddels als Hendrik bekend had gemaakt, vroeger als trucker had gereden.

De man schudde droevig het hoofd en begon te vertellen. Vroeger had hij een bloeiend transportbedrijf gehad. Regelmatig had hij voor Stork in Lichtenvoorde slachtmachines naar Engeland gereden. Een tiental jaren geleden was plotseling een legertje politieagenten zijn bedrijf binnengevallen. Zij hadden zijn hele buro overhoop gehaald en hem zonder verdere uitleg in een van de politieauto's meegenomen naar het politiebureau te Groenlo. Daar werd hem verteld dat hij in voorlopige hechtenis was genomen op verdenking dat hij Chinezen in zijn vrachtauto's naar Engeland gesmokkeld zou hebben. Inmiddels had de hoofdofficier van Justitie te Zutphen een persbericht doen uitgaan met de mededeling dat een inval was gedaan bij een transportbedrijf in Mariënvelde en dat de eigenaar Hendrik P. in hechtenis was genomen op verdenking van mensensmokkel. 'Er waren aanwijzingen dat een internationaal opererende bende achter de transporten van illegalen stak. Er was derhalve sprake van georganiseerde misdaad. Meerdere arrestaties werden niet uitgesloten.' aldus het persbericht. De gevolgen voor Hendrik waren rampzalig geweest. De ABN-Amrobank had direct alle kredieten opgezegd en het betalingsverkeer gebloceerd. Grote opdrachtgevers, zoals Stork, waren met andere transportbedrijven in zee gegaan. Geld om de chauffeurs en het kantoorpersoneel te betalen was er niet meer. Kort daarna was een faillissement gevolgd. De curator, die door de rechtbank was benoemd, had al heel snel alle vrachtauto's ver onder de waarde verkocht aan een expediteur. Later was gebleken dat de curator commissaris was bij datzelfde expeditiebedrijf. De rechter-commissaris had de verkoop klakkeloos

goedgekeurd. Hij had het niet nodig gevonden om de curator te vragen of er ook andere geïnteresseerden waren geweest voor de vrachtauto's. Tenslotte kende hij de curator, met wie hij in het bestuur van de Heerensociëteit in Zutphen zat, al jaren. Hoe Hendrik ook geprobeerd had om zijn onschuld te bewijzen, niets had geholpen. De vervolgende officier van Justitie was overtuigd dat hij een grote vis gevangen had en die zou nu gefileerd worden en met een royale strafeis voorzien voor de rechters opgediend worden.

Pas weken later werd duidelijk dat er bij het onderzoek in Engeland en in de contacten tussen Scotland Yard en het Nederlandse justitiële apparaat iets mis was gegaan. De vrachtauto, die in Engeland aangehouden was met illegale Chinezen tussen de lading, kwam niet uit Mariënvelde maar uit Mariënberg.

Zonder een woord van excuus was Hendrik uit het huis van bewaring in Zutphen ontslagen. Inmiddels was ook zijn persoonlijk faillissement uitgesproken. Ondanks dat vrienden hem hadden aangeraden de Staat der Nederlanden aan te spreken vanwege de gemaakte fouten, had zijn curator weinig brood gezien om tegen de landsadvocaat in het strijdperk te treden. De curator had tevoren nog kort overleg gepleegd met de rechter-commissaris, maar beiden hadden voorzien dat er een eindeloos juridisch touwtrekken zou volgen over de vraag of de fouten bij Scotland Yard dan wel bij het Nederlandse opsporingsapparaat gemaakt waren. Zonder geld en zonder vooruitzichten had Hendrik een woningwet woning toegewezen gekregen en had uiteindelijk een bescheiden inkomen weten te verwerven als chauffeur bij een groothandel in auto-onderdelen in Lichtenvoorde.

Van Abtswind had het droeve verhaal van Hendrik zijgend aangehoord. In gedachten herleefden de herinneringen aan de tijd dat hij als pas benoemde rechter te Zutphen enige jaren de functie van rechter-commissaris had bekleed. Hij wilde wat zeggen, maar juist op dat moment kwam Aaltje, de dochter van Hendrik, binnen. Het was een jong meisje van veertien jaar met vlasblond haar en sprekende blauwe ogen. Enthousiast vertelde zij dat die avond op de scholengemeenschap in Lichtenvoorde het Kerstfeest was gevierd. De directeur had eerst een toespraak gehouden, waarbij hij zijn leerlingen een gezegend Kerstfeest had gewenst. Daarna was het schoolkoor onder leiding van de muziekdocente opgetreden en